

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

קולט אדם מן המזוהיה צמחה מ"י. כן גרים בקונטרס פ"י מאויר אבל לא יצ"ק פיו או כלי למזוהיה לפי שהמזוהיה צפחות מג' סמוך לגג ואע"פ שהיא למטה מ"י מ"מ ה"ל כמוזיא מן הגג לרה"ר" א כיון דמוך ג' לגג היא: **בזן** הצינור מכה מקום שותה.

פירוש אפי' צליוף כיון שהוא למטה מ"י ורחוק שלשה טפחים מן הגג ליתא לצדו ובגמרא מוקי לה דלית ביה ארבעה דלי היו זיה ארבעה היה אסור לנרף דמכרמלית לרה"ר קא מפיק וכפירוש הקונטרס מוכח בתוספתא דמתיר צירוף צליון למטה מ"י לכן נראה בגמרא דקונט' גרסי' גבי מזוהיה למטה מ"י דהו"ל גרסי' למעלה מ"י הוה משמע (ו) צינור אפילו למעלה שרי ולמטה אפי' מזוהיה שרי וצתוספתא לא שרי אלא הצינור למטה אבל צינור למעלה מ"י או מזוהיה אפילו למטה אסור² ואית דגרס וכן הצינור ומ"מ מותר וצקונטרס הקשה על זאת הגיר' בגמרא: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו צמחה מ"י**. כן ג' ר"ח

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

אבל בקונטרס גרס לא יעמוד אדם גגו ויצרף מגג חצירו עשבה ממנו עשרה טפחים ולא יעירנו ואתיא אפי' כר"מ דלמנר גגות רשות אחת הן דבגג גבוה י' מודה¹ ואפילו אסור ולהציאם לזית קאמרי וקולט מותר אפילו להציאם וכגון שלא שצמו בגג חצירו דלי שצמו פשיטא דלסור להציאם לזית ו"מ אע"פ דלא שצמו אסור לנרף ולהציאם לזית דדמי ממש דמגג לזית קא מייתי אבל לישא דברייתא לא משתמע כר"ס דקאמר אבל קולט הוא ושותה משמע צמחונו מכלל דצירוף אפילו צמחונו אסור והא דלמנר בגיטין הצורך (דף עט:) א"ר יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגגו ויקולט מי בשמים מגגו של חצירו היינו להציאם לזית² כדפרישית לעיל³ צריך לומר דאיידי שצפתו בגג דשצלא שצמו שרי דאמרי הלכו ומתיר⁴ ואמר דהתם איירי בקולט מאויר לא חצירו והכל בקולט מאויר גג שלו צמחון לגג חצירו: וכן

וכן בגת ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר (ב) דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א אע"ל החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר: **בתני** קולט אדם מן המזוהיה למטה מ"י טפחים ומן הצינור מ"מ שותה: **גב** קולט אין אבל מצרף לא מ"מ אמר רב נחמן הכא במזוהיה פחות מג' סמוך לגג עסקינן דכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי תניא נמי הכי יעמוד אדם ברה"ר ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה:** מן הצינור מ"מ שותה: תנא דאם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות: **בתני** "בור ברה"ר וחוליותו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת¹ אשפה ברה"ר גבוה י' טפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת: **גב** במאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י' אמר רב הונא ארבעה וטעמא דאיכא בחוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"ר לרה"ר דרך רה"ר ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה לא קמ"ל² דבור וחוליותו מצטרפין לעשרה: **אשפה ברה"ר וכו':** ולא היישנין שמא תנמל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשרה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא היתר היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנמל אשפה ויעלה הים שירטון איסור לא אמר בו דהא קיימין מחיצות לא קשיא³ הא דיחיד הא דרבים: **בתני**⁴ אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהן: **גב** א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"מ משום

וכן בגת ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר (ב) דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א אע"ל החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר: **בתני** קולט אדם מן המזוהיה למטה מ"י טפחים ומן הצינור מ"מ שותה: **גב** קולט אין אבל מצרף לא מ"מ אמר רב נחמן הכא במזוהיה פחות מג' סמוך לגג עסקינן דכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי תניא נמי הכי יעמוד אדם ברה"ר ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה:** מן הצינור מ"מ שותה: תנא דאם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות: **בתני** "בור ברה"ר וחוליותו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת¹ אשפה ברה"ר גבוה י' טפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת: **גב** במאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י' אמר רב הונא ארבעה וטעמא דאיכא בחוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"ר לרה"ר דרך רה"ר ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה לא קמ"ל² דבור וחוליותו מצטרפין לעשרה: **אשפה ברה"ר וכו':** ולא היישנין שמא תנמל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשרה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא היתר היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנמל אשפה ויעלה הים שירטון איסור לא אמר בו דהא קיימין מחיצות לא קשיא³ הא דיחיד הא דרבים: **בתני**⁴ אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהן: **גב** א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"מ משום

וכן בגת ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר (ב) דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א אע"ל החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר: **בתני** קולט אדם מן המזוהיה למטה מ"י טפחים ומן הצינור מ"מ שותה: **גב** קולט אין אבל מצרף לא מ"מ אמר רב נחמן הכא במזוהיה פחות מג' סמוך לגג עסקינן דכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי תניא נמי הכי יעמוד אדם ברה"ר ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה:** מן הצינור מ"מ שותה: תנא דאם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות: **בתני** "בור ברה"ר וחוליותו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת¹ אשפה ברה"ר גבוה י' טפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת: **גב** במאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י' אמר רב הונא ארבעה וטעמא דאיכא בחוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"ר לרה"ר דרך רה"ר ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה לא קמ"ל² דבור וחוליותו מצטרפין לעשרה: **אשפה ברה"ר וכו':** ולא היישנין שמא תנמל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשרה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא היתר היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנמל אשפה ויעלה הים שירטון איסור לא אמר בו דהא קיימין מחיצות לא קשיא³ הא דיחיד הא דרבים: **בתני**⁴ אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהן: **גב** א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"מ משום

וכן בגת ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר (ב) דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א אע"ל החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר: **בתני** קולט אדם מן המזוהיה למטה מ"י טפחים ומן הצינור מ"מ שותה: **גב** קולט אין אבל מצרף לא מ"מ אמר רב נחמן הכא במזוהיה פחות מג' סמוך לגג עסקינן דכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי תניא נמי הכי יעמוד אדם ברה"ר ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה:** מן הצינור מ"מ שותה: תנא דאם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות: **בתני** "בור ברה"ר וחוליותו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת¹ אשפה ברה"ר גבוה י' טפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת: **גב** במאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י' אמר רב הונא ארבעה וטעמא דאיכא בחוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"ר לרה"ר דרך רה"ר ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה לא קמ"ל² דבור וחוליותו מצטרפין לעשרה: **אשפה ברה"ר וכו':** ולא היישנין שמא תנמל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשרה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא היתר היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנמל אשפה ויעלה הים שירטון איסור לא אמר בו דהא קיימין מחיצות לא קשיא³ הא דיחיד הא דרבים: **בתני**⁴ אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהן: **גב** א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"מ משום

(א) שנת יא: [עמ"ש ספן משנתו כ"ד מ"ד, ג] (ב) לנזיל ע"ש בתוספות וזרקין ג] (ג) ועל זה שנת ע"א, ד] (ד) על ה"ל, ט] (ה) לנזיל ע"ו, טו: כ"ד, טז: (ו) נפוסה כ"ד: ע"ש, ג] (ז) ר"ל קולט, ע"ש ח] (ח) פירוש בריה"ר, ע"ש ט] (י) פירוש בריה"ר, ע"ש טז: (י"א) ונזיל פ"ט, טז: דף ט"א, ד"ה ושמאל.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכן הצינור וכו' דלמטה מעשרה הוא קולט ליתא אפילו: (ב) ד"ה מנרף פ"ו וכו' נמנח לו הצינור: (ג) מטלטלין וכו' מחילה עשרה שאין העשבים ל"ל ומתא שרשיו נצטרפו נמנח וכו': (ד) ד"ה אלא צמית וכו' אלא בלרבי אמרתי ואפילו: (ה) תוס' ד"ה וכן הצינור וכו' וכו' משמע דצינור אפילו למעלה מעשרה שרי ולמטה מ"י אפילו מחילה שריא ומתקפתא לא שרי אלא בצינור למטה מעשרה אבל וכו' למטה מעשרה אסור:

לענין רש"י

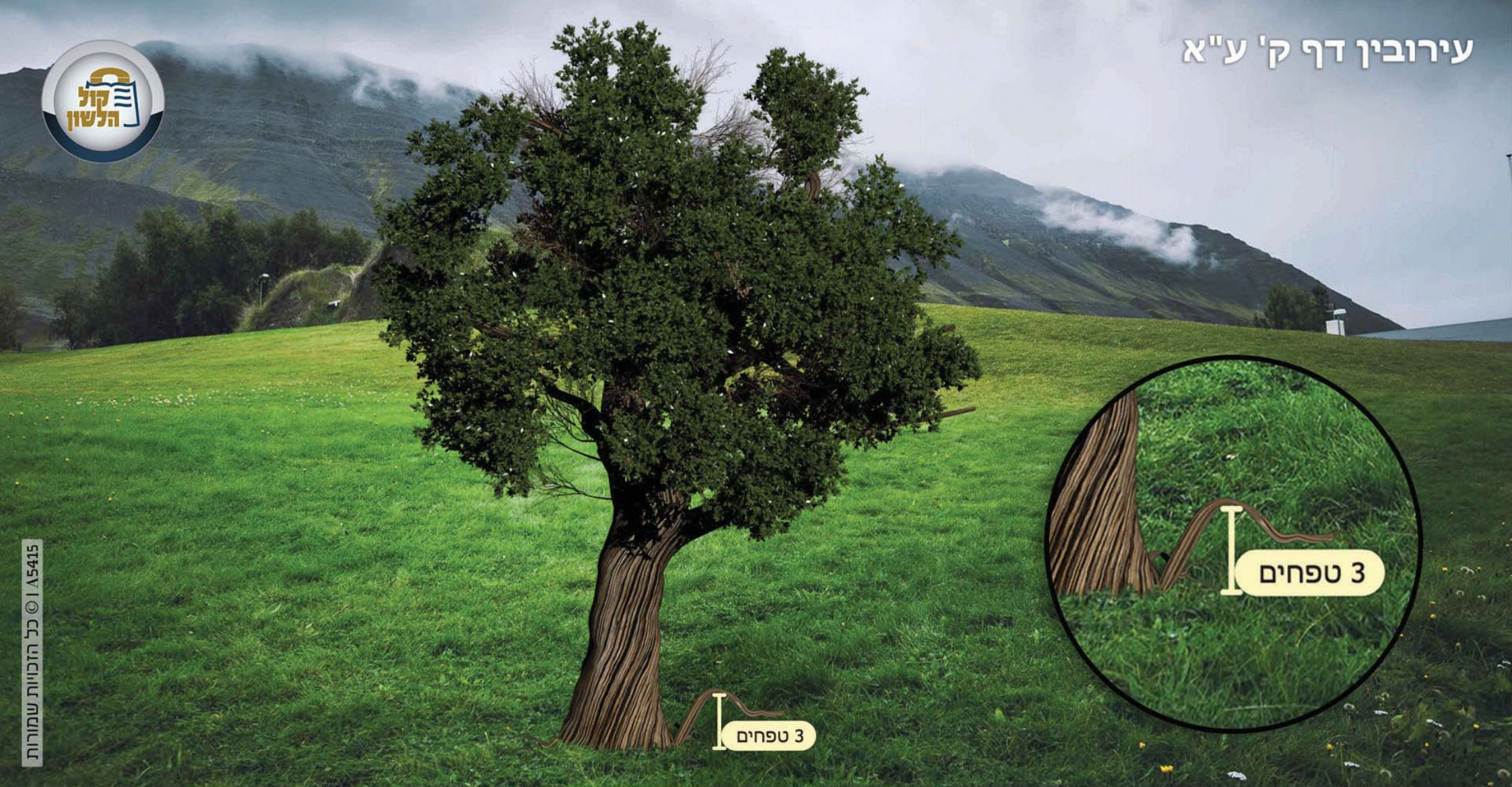
לדבריו, ט"ז, ב"ר (ס"ה).

מוכר רש"י

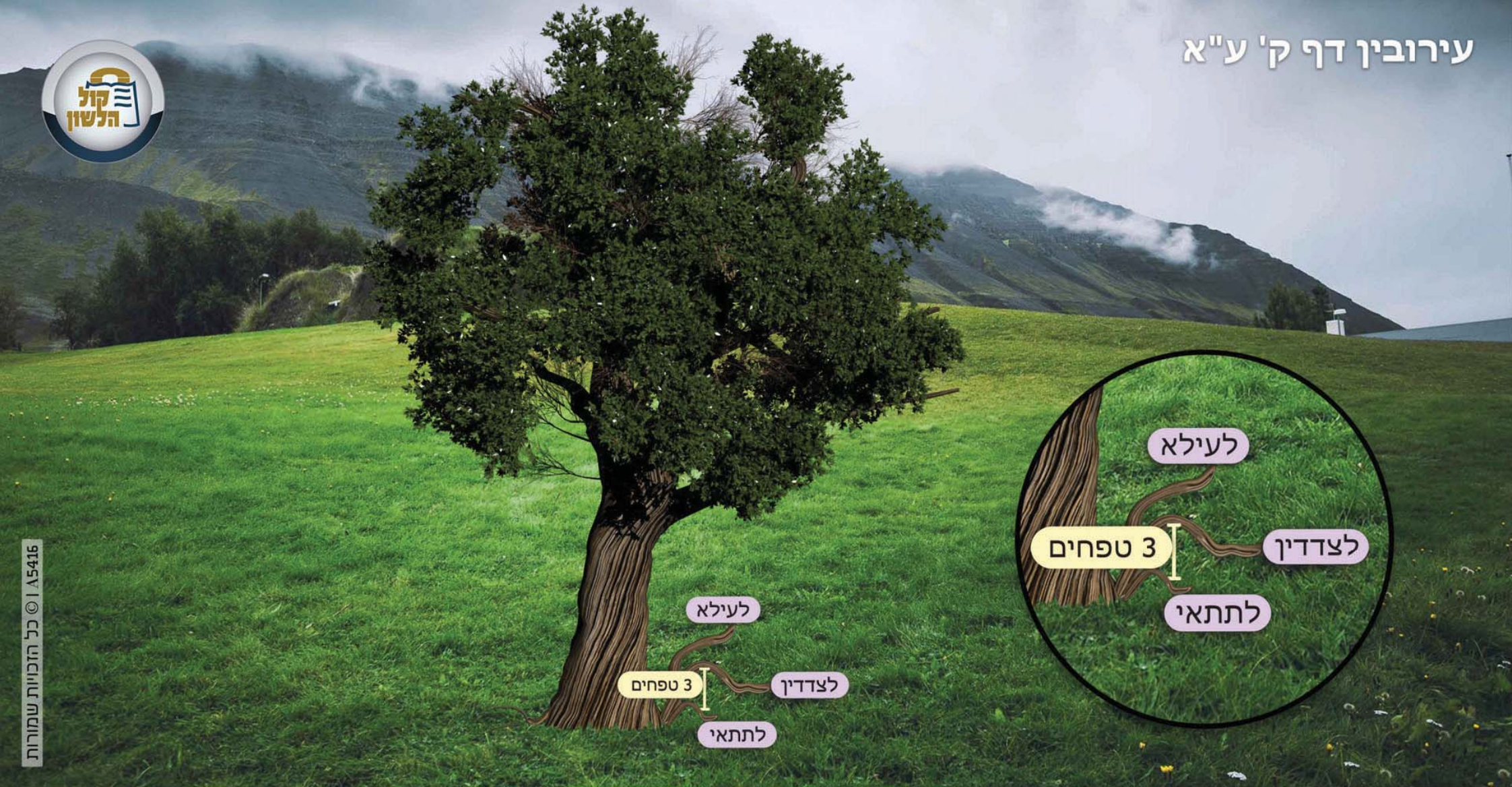
לענין מעשר. דלמטה על הגת ממש שלא עקר משם להוציא חוזה הוא פטור מעשר וכו' ופטור מעשר על וכן שלא יד לבד שהוא גמר מלאכה למעשה, אבל להוציא משם הוא קצת שאין צדונו דלמטה המותר הוא (ב) ליתא אפילו. ובגמרא מוקי' לה כשאין צדו ארבעה ולא גזרין אטו היכא דלית ביה ארבעה דלי נמי אית ביה ד' כרמלית הוא דלא גבוה עשרה ומש"ה נקט ממני' גבי מזוהיה למטה מ"י משום דדעי' למתני ומן הצינור מ"מ ואי למעלה מ"י לא משתרי צירוף הצינור גזירה אטו צירוף ארבע' דקא מפיק מרה"ר לרה"ר אבל קליטה אפי' למעלה מ"י נמי משתרי דאורייתא הוא מקום פטור: **גב** (ג) מנרף. פ"ו או חצית למזוהיה וכו' כשואב ממנה: פניא נמי הכי. דפחות מג' סמוך לגג כגג דמי ומתנרף משם כמנרף: **עומד אדם צרה**. כגון צג: וקולט. מן האויר מים שזרדים מגגו וכו' ויעלה הים שירטון. על חול אצטני אכל שפחו כן ירדו ומתקלף ויחט הים עקב כוחו פסקה או יתר הארץ. נפו גדול מאלו ורשאי טנף פופים טניב על הארץ (ט"ו כ"ד) נפו עטה פנח לחך, ראש הטף פנחם מן הקרקע ועיקרו פנחם לאלין גבוה עשרה (ט"ו כ"ד) מטלטלים תחתיו. דלמתינן לצד ומחילה וז גבוהה עשרה טנף ארץ הוא וצגוה האילן הוא (ט"ו כ"ד) אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים. אין מטלטלין בו כלל אלא אם אינו הוא אלא כשיעור בית סאתים כחצי הטנף, ששינוי זה נתנו ממנו לל היקף שאינו לזריה ואם גדול הוא ממאן הוי כרמלית ואין מטלטלין בו אלא בתוך ארבע אמותיו של אדם (ט"ו ובניין לעיל ט"ו).

משום

וכן בגת ורבא אמר לענין מעשר וכן אמר רב ששת וכן בגת לענין מעשר (ב) דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א אע"ל החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר: **בתני** קולט אדם מן המזוהיה למטה מ"י טפחים ומן הצינור מ"מ שותה: **גב** קולט אין אבל מצרף לא מ"מ אמר רב נחמן הכא במזוהיה פחות מג' סמוך לגג עסקינן דכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי תניא נמי הכי יעמוד אדם ברה"ר ומגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות משלשה סמוך לגג וקולט ובלבד מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה: **לא יעמוד אדם ברה"ר ויגביה ידו למעלה מעשרה טפחים לפחות מג' סמוך לגג ויצרף אב"ל קולט הוא ושותה:** מן הצינור מ"מ שותה: תנא דאם יש בצינור ד' על ד' אסור מפני שהוא כמוציא מרשות לרשות: **בתני** "בור ברה"ר וחוליותו גבוה י' טפחים חלון שעל גביו ממלאין הימנו בשבת¹ אשפה ברה"ר גבוה י' טפחים חלון שעל גביו שופכין לתוכה מים בשבת: **גב** במאי עסקינן אילימא בסמוכה למה לי חוליא י' אמר רב הונא ארבעה וטעמא דאיכא בחוליא עשרה הא ליכא חוליא עשרה קא מטלטל מרה"ר לרה"ר דרך רה"ר ורבי יוחנן אמר אפילו תימא בסמוכה לא קמ"ל² דבור וחוליותו מצטרפין לעשרה: **אשפה ברה"ר וכו':** ולא היישנין שמא תנמל אשפה והא רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מעשרה במבוי אחד שצידו אחד כלה לים וצידו אחד כלה לאשפה ובא מעשה לפני רבי ולא אמר בו לא איסור ולא היתר היתר לא אמר בו דחיישינן שמא תנמל אשפה ויעלה הים שירטון איסור לא אמר בו דהא קיימין מחיצות לא קשיא³ הא דיחיד הא דרבים: **בתני**⁴ אילן שהיה מיסך על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהן: **גב** א"ר הונא בריה דרב יהושע אין מטלטלין בו יתר מבית סאתים מ"מ משום

שרשי אילן הבאין מלמעלה משלשה לתוך שלשה

© כל הזכויות שמורות 5416 א' |

דדמו כמשזניתא דסלקין לעילא אסורין דנחתין לתתאי שרו לצדדין פלוגתא דרבה זרב ששת

וכן אניגרא

עירובין דף ק' ע"א

כל הזכויות שמורות
© 2018 א5418

זכך בקרן זזית